

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۷/۱۱/۰۹

دوکتور محمد ظاهر عزیز

سروده هایی

از زنده یاد ضیاء قاریزاده

مرحوم احمد ضیاء قاریزاده، شاعر معروف مردمی، نویسنده و آواز خوان دلپذیر کشور را تعداد کثیر هموطنان می شناسند. این مرد بزرگ فرهنگی کشور اشعار وطن دوستی، فلسفی، عشقی، مردمی، توصیه نامه ها و طنز سروده است. در حقیقت، با وفات مرحوم ضیاء قاریزاده به تاریخ ۱۳ جنوری ۲۰۰۸ میلادی در تورنتوی کانادا، چراغی از فرهنگ کشور ما خاموش شد.

در تعدادی از اشعار طنز قاریزاده و یا اشعاری که حالات مردم فقیر و درمانده کشور را معرفی می نماید و شما در چند پارچه ذیل می خوانید، خوانندگان پی می برند که در حالت زار و ابتر مردم فقیر افغانستان از ۵۰ سال قبل بهبودی حاصل نشده است.

اکثر اشعاری که در مجموعه به نام منتخب اشعار ضیاء قاریزاده به طبع رسیده، بیش از ۵۰ سال قبل سروده شده اند، اما مفاهیم، متون و اهداف اشعار قاریزاده هنوز هم به حالت زار اجتماعی، اقتصادی و طرز حکومت داری در وطن ما اشاره می نمایند و ما باید از نصایح این مرد بزرگ فرهنگی کشور بیاموزیم.

قسمت اول

مسئول کیست؟

شد این قرار به مجلس که احمد و محمود

شوند محاکمه آن صورتی که معمول ست

میان مجلس و اعضای آن غریوی بود

غریو و شور زبانی که عام و سمولست

به اهتمام ولی احمد نوری

یکی عقیده چنان داشت که احمد و محمود
به نزد خلق و خدا نیک نام و مقبولست
دگر به طنز همی گفت ماده قانون
پی محاکمه کردن محک و مسجولست
نه اختلاف عقیدت بود دلیل خطای
عقیده هرچه بود نزد شخص معقولست
خلاصه حسب اصول و مطابق قانون
کمیتہ یی مقرر شد چنان کہ مأمولست
بداد فیصله تا نیک و بد شود تفتیش
تمام آنچه ز منقول و غیر منقولست
ولی چورسم قدیم است و فطرت ازلی
کہ تیغ تیز به موی ضعیف مشغولست
نتیجہ ای کہ ازین محکمت به دست آمد
نوشته بود کہ تنها پیاده مسؤولست

پایان قسمت اول
ادامہ دارد